

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 1998

N:o 396—407

SISÄLLYS

N:o		Sivu
396	Rehulaki	1275
397	Laki eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain muuttamisesta	1286
398	Laki eläintautilain muuttamisesta	1288
399	Laki aravalain 14 §:n kumoamisesta	1289
400	Asetus ulkoasiainhallintoasetuksen muuttamisesta	1290
401	Asetus opintotukiasetuksen muuttamisesta	1292
402	Asetus eläinsuojeluasetuksen 25 §:n muuttamisesta	1294
403	Asetus arava-asetuksen muuttamisesta	1295
404	Valtioneuvoston päätös vaikeista sairauksista ja niiden hoitoon käytettävistä kliinisistä ravintovalmisteista, joihin suoritetaan sairausvakuutuslain mukaista korvausta	1297
405	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös sairausvakuutuslain 9 §:n 2 momentissa tarkoitetusta ostokerrasta	1302
406	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	1304
407	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	1305

N:o 396

Rehulaki

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Tavoite

Tämän lain tavoitteena on eläintuotannon ja eläimistä saatavien elintarvikkeiden laa-

dun turvaamiseksi edistää hyvälaatuisten ja turvallisten rehuvalmisteiden käyttöä sekä asianmukaisten tietojen antamista rehuvalmisteista.

2 §

Sovelletamisala

Tätä lakia sovelletaan rehuvalmisteiden

HE 5/1998
MmVM 4/1998
EV 31/1998

Neuvoston direktiivit 70/524/ETY; EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1, 73/103/ETY; EYVL N:o L 124, 10.5.1973, s. 17, 75/296/ETY; EYVL N:o L 124, 15.5.1975, s. 29, 84/587/ETY; EYVL N:o L 319, 8.12.1984, s. 13, 96/51/EY; EYVL N:o L 235, 17.9.1996, s. 39, 87/153/ETY; EYVL N:o L 64, 7.3.1987, s. 19, 93/113/EY; EYVL N:o L 334, 31.12.1993, s. 17, 97/40/EY; EYVL N:o L 180, 9.7.1997, s. 21, 70/373/ETY; EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 2, 72/275/ETY; EYVL N:o L 171, 29.7.1972, s. 39, 74/63/ETY; EYVL N:o L 38, 11.2.1974, s. 31, 80/502/ETY; EYVL N:o L 124, 20.5.1980, s. 17, 86/354/ETY; EYVL N:o L 212, 2.8.1986, s. 27, 87/519/ETY; EYVL N:o L 304, 27.10.1987, s. 38, 91/132/ETY; EYVL N:o L 66, 13.3.1991, s. 16, 92/88/ETY; EYVL N:o L 321, 6.11.1992, s. 24, 96/25/EY; EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 35, 79/373/ETY; EYVL N:o L 86, 6.4.1979, s. 30, 90/44/ETY; EYVL N:o L 27, 31.1.1990, s. 35, 91/681/ETY; EYVL N:o L 376, 31.12.1991, s. 20, 95/69/EY; EYVL N:o L 332, 30.12.1995, s. 15, 96/24/EY; EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 33, 82/471/ETY; EYVL N:o L 213, 21.7.1982, s. 8, 83/228/ETY; EYVL N:o L 126, 13.5.1983, s. 23, 93/74/ETY; EYVL N:o L 237, 22.9.1993, s. 23, 95/53/EY; EYVL N:o L 265, 8.11.1995, s. 17, 95/69/EY; EYVL N:o L 332, 30.12.1995, s. 15, 90/167/ETY; EYVL N:o L 92, 7.4.1990, s. 42, 90/425/ETY; EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29, 90/667/ETY; EYVL N:o L 363, 27.12.1990, s. 51, 92/118/ETY; EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49.

valmistukseen liikkeeseen laskemista varten, liikkeeseen laskemiseen, käyttöön, maahan-tuontiin ja maastavientiin sekä Suomen kaut-ta tullaamatta kuljetettaviin rehuvalmistei-siin. Tämä laki koskee soveltuvin osin myös rehuvalmisteiden valmistusta omaan käyt-töön ja rehuvalmisteiden käyttöä maatilalla.

Tämä laki ei koske rehuvalmisteita, joita käytetään tutkimuslaitosten eläinkokeissa.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *rehuvalmisteella* rehua, rehun lisäainetta sekä lääkerehua;

2) *rehulla* rehuainetta, erityistä rehuainetta ja rehuseosta;

3) *rehuaineella* erilaisia rehuseosten val-mistukseen tai esiseosten kantaja-aineiksi tar-koitettuja tai joko suoraan sellaisenaan tai jalostuksen jälkeen eläinten ruokintaan käy-tettäväksi tarkoitettuja kasvi- tai eläinperäisiä tuotteita tuoreena tai säilöttynä ja niiden teollisia johdannaisia sekä orgaanisia tai epä-orgaanisia tuotteita, jotka voivat sisältää myös lisäaineita;

4) *erityisellä rehuaineella* tiettyjä teknisesti valmistettuja valkuaislähteinä suoraan tai epäsuorasti toimivia tuotteita, jotka on tar-koitettu käytettäväksi rehuvalmisteina tai re-huvalmisteissa;

5) *geeniteknikalla muunnetulla rehuaineel-la* rehuainetta, joka koostuu geeniteknikka-laissa (377/1995) tarkoitettusta geeniteknii-kalla muunnetusta organismista, sisältää täl-laista organismia tai on tuotettu sellaisesta organismista, jos voidaan tieteellisesti osoit-taa, että arvioitujen ominaisuudet, mukaan lukien rehuaineen sisältämä geeni, eroavat tavanomaisen rehuaineen vastaavista ominai-suuksista;

6) *erityisravinnoksi tarkoitettulla rehulla* rehuseoksia, jotka erityisen koostumuksensa tai erityisen valmistusmenetelmänsä vuoksi erottuvat selvästi muista rehuista ja re-huseoksista sekä lääkerehuista ja joiden tar-koituksena on täyttää tiettyjä erityisiä ravit-semuksellisia tarpeita;

7) *rehun lisäaineella* aineita ja valmisteita, joita käytetään eläinten ruokinnassa paranta-maan rehun raaka-aineiden tai eläintuottei-den ominaisuuksia, tyydyttämään eläinten ravitsemuksellisia tarpeita, edistämään eläin-tuotantoa vaikuttamalla erityisesti eläimen

suoliston mikrobistoon tai rehujen sulavuuteen, tuomaan eläinten ravintoon aineita, jotka edistävät erityisiä ravitsemuksellisia tavoitteita, täyttämään ravitsemuksen hetkel-lisiä erityistarpeita tai estämään tai vähentä-mään eläinten ulosteiden aiheuttamia haittoja taikka parantamaan eläimen ympäristöä;

8) *lääkerehulla* lääkevalmisteen ja rehun sekoitusta, joka on tarkoitettu annettavaksi eläimelle sairauden parantamiseksi, lievittä-miseksi tai ehkäisemiseksi;

9) *rehuseoksella* eläinten ruokintaan 3—8 kohdassa tarkoitettujen rehuvalmisteiden seoksia;

10) *haitallisella aineella, tuotteella ja eliöl-lä* sellaisia rehuvalmisteissa olevia aineita, tuotteita tai eliöitä, jotka voivat aiheuttaa terveydellistä vaaraa eläimille tai eläintuot-teiden kautta ihmisille taikka vaaraa ympä-ristölle;

11) *liikkeeseen laskemisella* tuotteiden hal-lussapitämistä niiden myyntiä varten, mu-kaan lukien tarjoaminen, tai muuta kolman-sille osapuolille joko ilmaiseksi tai korvausta vastaan tapahtuvaa siirtoa varten sekä myyn-tiä ja muita siirtomuotoja;

12) *maahantuonnilla* tuontia muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista;

13) *maastaviennillä* vientiä muihin kuin Euroopan unionin jäsenvaltioihin; sekä

14) *omavalvonnalla* rehuvalmistetta val-mistavassa laitoksessa toimivan toiminnan-harjoittajan omaa valvontajärjestelmää, jonka tarkoituksena on varmistaa, että liikkeeseen laskettava tai maatilalla tai muussa eläin-tuotantoyksikössä omaan käyttöön valmistet-tu rehuvalmiste täyttää sille asetetut vaati-mukset.

2 luku

Rehuvalmisteet

4 §

Rehuvalmisteiden yleiset laatuvaatimukset

Valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskea liikkeeseen, käyttää rehuvalmisteiden valmistukseen tai eläinten ruokintaan sekä maahantuoda ja maastaviedä saa vain tämän lain vaatimukset täyttäviä rehuvalmisteita, jotka ovat aitoja, hyvälaatuisia ja turvallisia sekä tarkoitukseensa sopivia.

Eläinten ruokintaan käytettävä rehuvalmis-

te ei saa sisältää sellaisia määriä haitallisia aineita, tuotteita tai eliöitä, että sen käytöstä voi aiheutua eläintuotteisiin laatuvirheitä taikka vaaraa ihmisille, eläimille tai ympäristölle. Asianomainen ministeriö päättää tarkemmin haitallisten aineiden, tuotteiden ja eliöiden sallituista enimmäispitoisuuksista rehuvalmisteissa.

5 §

Rehuaineet

Valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskea liikkeeseen, käyttää rehuvalmisteiden valmistukseen tai eläinten ruokintaan sekä maahantuoda saa:

1) sellaisia rehuaineita, jotka asianomainen ministeriö on merkinnyt julkaisemaansa rehuaineita koskevaan luetteloon ja jotka täyttävät ministeriön asianomaiselle rehuaineelle tässä luettelossa asettamat vaatimukset; tai

2) muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja rehuaineita edellyttäen, että rehuaine erottuu selvästi luettelossa mainituista nimistä ja kuvauksista eikä johda harhaan sen ostajaa, muuta luovutuksensaajaa ja käyttäjää ja että siitä on tehty valvontaviranomaiselle sen antamien määräysten mukainen ilmoitus.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, asianomainen ministeriö voi terveydellisistä syistä kieltää tiettyjen rehuaineiden käytön.

6 §

Erityiset rehuaineet

Valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskea liikkeeseen, käyttää rehuvalmisteiden valmistukseen tai eläinten ruokintaan sekä maahantuoda saa vain sellaisia erityisiä rehuaineita, jotka asianomainen ministeriö on merkinnyt julkaisemaansa erityisiä rehuaineita koskevaan luetteloon ja jotka täyttävät ministeriön asianomaiselle erityiselle rehuaineelle tässä luettelossa tai muutoin asettamat vaatimukset.

Ministeriö päättää tarkemmin 1 momentissa tarkoitettuun luetteloon merkitsemisen perusteista, luetteloon merkitsemistä koskevassa hakemuksessa ilmoitettavista tiedoista ja hakemusmenettelystä.

7 §

Geenitekniikalla muunnetut rehuaineet

Geenitekniikalla muunnettua rehuainetta, joka sisältää lisääntymiskykyistä geenitekniikalla muunnettua organismia, saa valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskea liikkeeseen ja käyttää rehuvalmisteiden valmistukseen tai eläinten ruokintaan vain, jos kyseinen geenitekniikalla muunnettu organismi on hyväksytty geenitekniikkalain mukaisessa käsittelyssä.

Asianomainen ministeriö voi päättää, että geenitekniikalla muunnettua rehuainetta, joka ei sisällä lisääntymiskykyistä geenitekniikalla muunnettua organismia, saa valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskea liikkeeseen ja käyttää rehuvalmisteiden valmistukseen tai eläinten ruokintaan vain, jos sen turvallisuus ja käyttökelpoisuus on selvitetty. Selvityksessä tulee soveltuvin osin käyttää 1 momentissa tarkoitettua aineistoa.

Toiminnanharjoittajan, jonka tarkoitus on laskea liikkeeseen tässä pykälässä tarkoitettua rehuainetta, tulee toimittaa hyväksymistä koskeva tai muu vaadittava selvitys valvontaviranomaiselle. Ministeriö päättää tarkemmin siitä, miten tässä pykälässä tarkoitettujen selvitykset on tehtävä. Ministeriö pitää luetteloa tässä pykälässä tarkoitetuista rehuaineista.

8 §

Erityisravinnoksi tarkoitettut rehut

Valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskea liikkeeseen, käyttää rehuvalmisteiden valmistukseen ja maahantuoda saa vain sellaisia erityisravinnoksi tarkoitettuja rehuja, jotka soveltuvat erityisen koostumuksensa tai valmistustapansa perusteella erityisiin ravitsemuksellisiin tarkoituksiin ja jotka täyttävät asianomaisen ministeriön tällaisista rehuista julkaisemassaan luettelossa tarkemmin asettamat vaatimukset.

9 §

Rehun lisäaineet

Valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskea liikkeeseen, käyttää rehuvalmisteiden valmistukseen ja eläinten ruokintaan sekä maahantuoda saa vain sellaisia rehun lisäai-

neita, jotka asianomainen ministeriö on merkinnyt julkaisemaansa rehun lisäaineluetteloon ja jotka täyttävät ministeriön asianomaiselle lisäaineelle tässä luettelossa tai muutoin asettamat vaatimukset, jollei yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

Lisäaine voidaan merkitä 1 momentissa tarkoitettuun luetteloon valmiste- ja valmistajakohtaisesti. Tällaista lisäainetta saa valmistaa ja laskea liikkeeseen vain toiminnanharjoittaja, joka on merkitty luetteloon valmistajaksi.

Ministeriö päättää tarkemmin 1 momentissa tarkoitettuun luetteloon merkitsemisen perusteista, luetteloon merkitsemistä koskevassa hakemuksessa ilmoitettavista tiedoista ja hakemusmenettelystä.

10 §

Rehuseokset

Liikkeeseen laskemista varten valmistettava, liikkeeseen laskettava, eläinten ruokintaan käytettävä sekä maahantuotava rehuseos saa sisältää vain 5—9 §:ssä tarkoitettuja, niille säädetty tai määrätyt vaatimukset täyttäviä rehuvalmisteita.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, asianomainen ministeriö voi terveydelisistä syistä kieltää tiettyjen rehuaineiden käytön rehuseoksissa.

Ministeriö voi tarvittaessa päättää tarkemmin rehuseosten tyyppinimityksistä.

11 §

Lääkerehut

Lääkerehun valmistukseen saa käyttää vain sellaista lääkevalmistetta, jonka lääkelaitos on lääkelain (395/1987) nojalla antamassaan myyntiluvassa tai muussa lääkevalmisteen kulutukseen luovuttamista koskevassa luvassa hyväksynyt rehuaineisiin tai rehuseoksiin sekoitettavaksi.

Valmistaja ja jälleenmyyjä saavat luovuttaa lääkerehua vain eläinlääkärin kirjoittaman lääkerehumääräyksen perusteella eläimen omistajalle tai haltijalle.

Sen lisäksi, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, lääkerehuihin sovelletaan rehuseoksia koskevia säännöksiä.

Asianomainen ministeriö päättää tarkemmin lääkerehun valmistamisesta, liikkeeseen laskemisesta ja määräämisestä.

12 §

Rehuvalmisteisiin rinnastuvat valmisteet

Asianomainen ministeriö voi, sen mukaan kuin Euroopan yhteisön säännökset edellyttävät, päättää tarkemmin tässä luvussa mainittuihin rehuvalmisteisiin rinnastuvien valmisteiden valmistuksesta liikkeeseen laskemista varten, liikkeeseen laskemisesta, käytöstä rehuvalmisteiden valmistukseen ja eläinten ruokintaan sekä maahantuonnista.

13 §

Tilapäiset rajoitukset

Jos on perusteltua syytä olettaa, että 6 §:n 1 momentissa tai 9 §:n 1 momentissa mainittuun luetteloon merkitty erityinen rehuaine tai rehun lisäaine voi aiheuttaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle taikka, milloin kysymys on rehun lisäaineista, vaaraa ympäristölle, asianomainen ministeriö voi tilapäisesti kieltää erityisen rehuaineen tai rehun lisäaineen valmistuksen liikkeeseen laskemista varten, liikkeeseen laskemisen, käytön rehuvalmisteiden valmistukseen tai eläinten ruokintaan sekä maahantuonnin tai rajoittaa niitä.

3 luku

Toiminnanharjoittaminen

14 §

Ilmoitusvelvollisuus

Rehuvalmisteiden valmistusta liikkeeseen laskemista varten, liikkeeseen laskemista tai maahantuontia harjoittavan toiminnanharjoittajan on tehtävä valvontaviranomaiselle kirjallinen ilmoitus toiminnastaan ja sen muutoksista. Asianomainen ministeriö päättää tarkemmin ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä.

Valmistajan on varattava valvontaviranomaiselle tilaisuus tarkastuksen suorittamiseen tuotantoyksiköissään ja muissa toimiloissaan ennen toiminnan aloittamista.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua toiminnanharjoittajan on ilmoitettava valvontaviranomaiselle kasvintuotannon tarkastuskes-

kuksen antamien ohjeiden mukaisesti tiedot rehuvalmisteista ja niiden valmistusmääristä sekä valmistukseen käytetyistä raaka-aineista, liikkeeseen lasketuista ja maahantuoduista rehuvalmisteista sekä niiden määristä.

Ministeriö voi, rehuteollisuutta, rehukauppaa ja maatalouden tuottajajärjestöjä kuultuaan, päättää, miten toiminnanharjoittajan tulee ilmoittaa antibioottisia rehun lisäaineita sisältävien rehuvalmisteiden tai lääkerehujen luovuttamisesta tuotantoeläinten kasvattajalle, näiden valmisteiden käytön seurannan järjestämistä varten.

15 §

Tiedoston pitämisvelvollisuus

Toiminnanharjoittajan, joka valmistaa, laskee liikkeeseen tai tuo maahan rehuvalmisteita, on pidettävä tästä toiminnastaan tiedostoa, josta tarvittaessa voidaan selvittää valvontaa varten tarpeelliset tiedot. Asianomainen ministeriö päättää tarkemmin tiedoston sisällöstä ja järjestämisestä.

Ministeriö voi, rehuteollisuutta, rehukauppaa ja maatalouden tuottajajärjestöjä kuultuaan, päättää, miten toiminnanharjoittajan tulee pitää kirjaa tuotantoeläinten kasvattajalle luovutetuista antibioottisia rehun lisäaineita sisältävistä rehuvalmisteista ja lääkerehuista luovutuskohteittain.

Toiminnanharjoittajan on vaadittaessa annettava valvontaviranomaiselle sekä valtuutetuille tarkastajille ja näytteenottajille kaikki valvontaa ja tarkastuksen suorittamista varten tarpeelliset tiedot.

16 §

Toiminnanharjoittajan laadunvalvontavelvollisuus

Toiminnanharjoittaja on velvollinen järjestämään toimintansa omavalvonnan. Omavalvontajärjestelmässä on tunnistettava ja luokiteltava erityisesti hygieenisen laadun kannalta rehuvalmisteiden valmistuksen ja käsittelyn kriittiset kohdat sekä järjestettävä niiden säännöllinen valvonta. Toiminnanharjoittajan omavalvonta voidaan järjestää myös valvontaviranomaisen hyväksymänä omavalvontana.

Asianomainen ministeriö voi antaa tarkempia säännöksiä siitä, miten rehuvalmisteita

valmistavan ja liikkeeseen laskevan toiminnanharjoittajan on järjestettävä toimintansa omavalvonta.

17 §

Toiminnanharjoittajan hyväksyminen

Toiminnanharjoittajan on ennen toiminnan aloittamista haettava toiminnalleen valvontaviranomaisen hyväksyminen, jos tarkoituksena on:

1) valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskea liikkeeseen tai käyttää rehuvalmisteiden valmistukseen liikkeeseen laskemista varten asianomaisen ministeriön erikseen nimeämiä rehun lisäaineita ja näistä valmistettuja tuotteita;

2) valmistaa liikkeeseen laskemista varten tai laskea liikkeeseen erityisiä rehuaineita;

3) valmistaa liikkeeseen laskemista varten rehuja sekoittamalla niihin sallittua enemmän haitallisia aineita, tuotteita tai elioita sisältäviä rehuaineita;

4) valmistaa liikkeeseen laskemista varten tai laskea liikkeeseen lääkerehuja; tai

5) valmistaa omaa käyttöä varten rehuvalmisteita, joissa on 1 kohdassa tarkoitettuja lisäaineita tai niistä valmistettuja tuotteita tai 3 kohdassa tarkoitettuja rehuaineita.

Hyväksymisen edellytyksenä on, että toimitiloille, tuotantolaitteistolle, henkilöstölle, tuotannolle, varastoinnille ja dokumentaatiolle asetettavat terveys- tai ympäristövaaran ehkäisemiseksi ja tuotteiden laadun varmentamiseksi tarpeelliset vähimmäisvaatimukset täyttyvät.

Lisäksi hyväksymisen edellytyksenä on, että toiminnanharjoittaja on järjestänyt toimintansa laadun varmentamisen valvontaviranomaisen hyväksymällä laadunvarmennusjärjestelmällä.

Ministeriö päättää tarkemmin hyväksymisen ehdoista, hyväksymistä koskevassa hakemuksessa ilmoitettavista tiedoista ja hakemusmenettelystä.

18 §

Toiminnanharjoittajan rekisteröiminen

Toiminnanharjoittajan on ennen toiminnan aloittamista haettava rekisteröintiä valvonta-

viranomaiselta, jos tarkoituksena on valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskea liikkeeseen, käyttää rehuvalmisteiden valmistukseen liikkeeseen laskemista varten tai valmistaa omaa käyttöä varten rehuvalmisteita, joissa on asianomaisen ministeriön erikseen nimeämiä rehujen lisäaineita ja näistä valmistettuja tuotteita, joiden valmistajat, välittäjät ja käyttäjät ministeriö on määrännyt rekisteröitäviksi.

Rekisteröinnin edellytyksenä on, että toimitiloille, tuotantolaitteistolle, henkilöstölle, tuotannolle, varastoinnille ja dokumentaatiolle asetettavat terveys- tai ympäristövaaran ehkäisemiseksi ja tuotteiden laadun varmentamiseksi tarpeelliset vähimmäisvaatimukset täyttyvät.

Lisäksi rekisteröinnin edellytyksenä on, että toiminnanharjoittaja on järjestänyt toimintansa laadunvarmentamisen valvontaviranomaisen hyväksymällä laadunvarmennusjärjestelmällä.

Ministeriö päättää tarkemmin rekisteröinnin ehdoista, rekisteröintiä koskevassa hakemuksessa ilmoitettavista tiedoista sekä hakemusmenettelystä.

19 §

Tuotantoeläimen kasvattajan ilmoitusvelvollisuus

Tuotantoeläimen kasvattajan, joka myy tai muutoin luovuttaa toiselle eläimen, jonka ruokintaan on käytetty antibioottisia rehun lisäaineita sisältäviä rehuvalmisteita tai lääkerehuja, tulee ilmoittaa siitä eläimen ostajalle ja välittäjälle valmisteen käyttämiseen liittyvän varoajan aikana. Eläimen välittäjällä on sama velvollisuus.

20 §

Merkintä- ja pakkausvaatimukset

Valmistettavista, liikkeeseen laskettavista ja maahantuotavista rehuvalmisteista on annettava ostajalle, muulle luovutuksensaajalle ja käyttäjälle kirjallisesti tuoteselosteessa asianomaisen ministeriön päättämät tiedot. Myös muita tietoja voi antaa, jos ne ovat objektiivisia, mitattavissa ja perusteltavissa eivätkä voi johtaa kuluttajaa harhaan. Ministeriö päättää, mitä muita tietoja rehuval-

misteista voi ostajalle tuoteselosteessa ilmoittaa.

Ministeriö voi päättää, minkälainen merkintä rehuvalmisteiden tuoteselosteessa on oltava, jos valmiste sisältää tai jos on perusteltua syytä olettaa, että se sisältää geenitekniikalla muunnettua rehuainetta.

Ministeriö voi tarvittaessa päättää tarkemmin tietojen ilmoittamisen perusteista ja tietoja ilmoitettaessa käytettävistä käsitteistä sekä muista liikkeeseen laskettaessa annettavista tiedoista.

Tuoteseloste on painettava tai kiinnitettävä pakkaukseen tai säiliöön taikka, milloin kysymys on ministeriön erikseen määräämistä tapauksista, liitettävä valmisteen mukana seuraaviin asiakirjoihin. Ministeriö päättää tarkemmin merkintöjen tekemisestä.

Valmistettavien, liikkeeseen laskettavien ja maahantuotavien rehuvalmisteiden tulee täyttää ministeriön määräämät pakkausvaatimukset.

21 §

Harhaanjohtava markkinointi

Rehuvalmisteita liikkeelle laskettaessa ostajille ei saa antaa tietoja, jotka johtavat harhaan rehuvalmisteiden nimen, valmistustavan, sisällyksen, alkuperän, laadun, määrän, koostumuksen, vaikutuksen tai tuotantovaikutuksen taikka muiden seikkojen osalta.

22 §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Rehuvalmisteiden valmistajan ja pakkaajan sekä sen, joka on tuonut rehuvalmisteiden Suomeen, on korvattava vahinko, joka käyttäjälle aiheutuu siitä, että rehuvalmiste ei ole siitä annettujen tietojen mukaista tai että siinä on muu virhe. Korvausvelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos se, jolta vaaditaan korvausta, saattaa todennäköiseksi, ettei rehuvalmisteissa ollut vahingon aiheuttanutta virhettä silloin, kun hän laski sen liikkeeseen.

Rehuvalmisteiden muun liikkeeseen laskijan vastuusta on voimassa, mitä kauppalaissa (355/1987) säädetään.

4 luku

Viranomaiset

23 §

Yleinen ohjaus ja valvonta

Tämän lain täytäntöönpanon yleinen ohjaus ja valvonta kuuluu valtioneuvoston ohjesäännössä (1522/1995) tarkoitettulle asianomaiselle ministeriölle.

24 §

Valvontaviranomainen

Tämän lain täytäntöönpanosta sekä lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisesta huolehtii kasvintuotannon tarkastuskeskus. Maahantuontia valvoo kasvintuotannon tarkastuskeskuksen ohella tullilaitos. Lääkerehujen valvontaan osallistuvat lisäksi lääninhallitukset.

25 §

Valtuutetut tarkastajat ja näytteenottajat

Kasvintuotannon tarkastuskeskus käyttää valvontatehtävissä apunaan tehtävään kirjallisesti valtuuttamiaan tarkastajia ja näytteenottajia. Valtuutetut tarkastajat ja näytteenottajat toimivat tehtävissään virkamiehen vastuulla.

Jos valtuutettu tarkastaja tai näytteenottaja on estynyt suorittamasta tehtäväänsä, kasvintuotannon tarkastuskeskus voi määrätä jonkun esteettömän henkilön tilapäisesti suorittamaan hänen tehtäviään.

5 luku

Valvonta

26 §

Valvonnan järjestämisen yleiset periaatteet

Rehuvalmisteita on valvottava tasapuolisesti ja säännöllisesti sekä erityisesti, kun on epäiltävissä, että valmiste on säännösten vastainen. Valvontatoimenpiteiden on oltava

tarkoituksenmukaisia ja ne on sopivalla tavalla kohdistettava rehuvalmisteen valmistuksen, liikkeeseen laskemisen, käytön ja käsittelyn eri vaiheisiin. Asianomainen ministeriö päättää tarkemmin valvonnan järjestämisestä.

Valmistusta valvotaan valmistustiloihin ja valmistajan varastoihin tehtävillä pisto-koeluontoisilla tarkastuksilla ja näytteenotoilla valmistettavista tuotteista sekä tarkastamalla valmistajan omavalvonnan tuloksia.

27 §

Tarkastukset

Valvontaviranomaisilla sekä valtuutetuilla tarkastajilla ja näytteenottajilla on oikeus valvontaa varten tehdä tässä laissa mainittuja toimenpiteitä, päästä paikkoihin, joissa rehuvalmisteita ja niitä koskevia asiakirjoja käsitellään tai säilytetään, sekä ottaa korvaukset tarpeellisia näytteitä.

Asianomainen ministeriö päättää tarkemmin 1 momentissa tarkoitettua tarkastustoiminnasta.

28 §

Valvontarekisterit

Valvontaviranomainen pitää valtakunnallista rekisteriä ja julkaisee luettelon 14 §:n 1 momentissa tarkoitetuista ilmoitusvelvollisista toiminnanharjoittajista, 14 §:n 4 momentissa tarkoitetuista luovutuskohteista, 17 §:ssä tarkoitetuista hyväksytyistä toiminnanharjoittajista sekä 18 §:ssä tarkoitetuista rekisteröidyistä toiminnanharjoittajista.

Henkilötietojen keräämiseen ja tallettamiseen 1 momentissa tarkoitettuihin rekistereihin ja niihin talletettujen tietojen käyttämiseen ja luovuttamiseen sovelletaan henkilötietojen suojaa koskevaa lainsäädäntöä.

Asianomainen ministeriö päättää tarkemmin rekisterien pitämisestä ja julkaisemisesta.

29 §

Valvontasuunnitelma

Valvontaviranomaisen on laadittava vuosittain suunnitelma valvonnan järjestämisestä.

Asianomainen ministeriö päättää tarkemmin valvontasuunnitelmasta.

30 §

Liikkeeseen laskettujen ja Euroopan unionista tuotavien rehuvalmisteiden valvonta

Liikkeeseen laskettuja rehuvalmisteita valvotaan kauppaa, varastointiin, luovutukseen ja käyttöön kohdistuvilla tarkastuksilla.

Muusta Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen tuotu rehuvalmiste voidaan tarkastaa kuljetuksen aikana tai tavaran määräpaikassa.

Asianomainen ministeriö voi päättää, että 2 momentissa tarkoitetun rehuvalmisteeseen vastaanottajan on ilmoitettava etukäteen saapuvista rehuvalmiste-eristä valvontaviranomaiselle sen antamien ohjeiden mukaisesti.

Ministeriö päättää tarkemmin, mitä muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa valmistettua lääkerehua saa Suomessa laskea liikkeeseen.

31 §

Maahantuonti- ja maastavientivalvonta

Asianomainen ministeriö voi päättää, että maahantuojan on ilmoitettava tuotaviksi aiotuista rehuvalmiste-eristä etukäteen valvontaviranomaiselle sen antamien ohjeiden mukaisesti. Ministeriö voi määrätä rehuvalmisteille maahantuontipaikat.

Maahantuotaviin rehuvalmiste-eriin sovelletaan pistokoeluonteista valvontatarkastusta. Tarkastus tehdään aina, kun perustellusti voidaan epäillä valmisteesta aiheutuvan vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle taikka ympäristölle. Tarkastusta varten maahantuotavista rehuvalmisteista voidaan ottaa näytteet maahantuontipaikassa rajalla tai valvontaviranomaisen kanssa erikseen sovitulla ehdoilla myös lähtömaassa.

Tarkastettavaa valmistetta voidaan valvontaviranomaisen määräyksestä säilyttää tullin valvonnassa asianomaisten viranomaisten hyväksymässä paikassa siihen saakka, kun valvontaviranomainen on hyväksynyt valmistein maahantuonnin.

Maasta vietäviä rehuvalmisteita valvotaan tarkastuksilla ja valvomalla valmistajan laadunvalvontaa.

Maahantuotavan ja maastavietävän lääkerehun on täytettävä vähintään samat vaatimukset kuin Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisessä kaupassa liikkeeseen laskettavan lääkerehun. Ministeriö päättää tarvittaessa tarkemmin lääkerehujen maahantuonnista ja maastaviennistä.

32 §

Valvonnan tulosten julkaiseminen

Valvontaviranomainen julkaisee valvonnan tulokset. Asianomainen ministeriö päättää tarkemmin tulosten julkaisemisesta.

33 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Viranomaisten toiminnan julkisuutta koskevassa lainsäädännössä säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saa tässä laissa säädettyä tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön liike- tai ammatillisaisuudesta tai taloudellisesta asemasta luovuttaa syyttäjä- tai poliisiviranomaiselle rikoksen selvittämiseksi sekä 24 §:ssä tarkoitetuille viranomaisille tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten.

Riippumatta siitä, mitä viranomaisten toiminnan julkisuutta koskevassa lainsäädännössä säädetään liike- tai ammatillisaisuudesta, rehuvalmisteiden hyväksymistä koskevan hakemuksen käsittelyä varten annetuista tai laadituista tiedoista salassa pidettäviä eivät ole:

- 1) rehuvalmisteiden nimi ja koostumus;
- 2) rehuvalmisteiden fysikaalis-kemialliset ja biologiset ominaisuudet;
- 3) rehuvalmisteiden farmakologisen, toksikologisen ja ympäristötoksikologisen aineiston tulkinta;
- 4) rehuvalmisteiden valvonnassa käytettävät analysointimenetelmät; tai
- 5) eläintuotteiden lisäainejäämien tai niissä olevien lisäaineiden hajoamistuotteiden valvontamenetelmät.

Liike- tai ammatillisaisuutena pidettäviä tietoja saa käyttää toisen hakijan eduksi vain, jos ensimmäinen hakija on siihen suostunut tai jos asianomaisten ministeriön päätöksellä tarkemmin määrätty aika on kulunut rehuvalmisteiden hyväksymisestä, sen mukaan

kuin Euroopan yhteisön säännökset edellyttävät.

34 §

Valvonnan kustannusten periminen

Tämän lain mukaisista viranomaisten suoritteista, lääninhallituksen suorittamaa lääkerehujen valvontaa lukuun ottamatta, peritään valtiolle maksuja valtion maksuperusteissa (150/1992) säädettyjen perusteiden mukaan, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä tai Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu.

Asianomainen ministeriö päättää tarvittaessa Euroopan yhteisön lainsäädännön tai Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen edellyttämästä 1 momentissa tarkoitettusta maksusta.

35 §

Tarkastuspalkkiot ja kulujen korvaukset

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen valtuutamille tarkastajille ja näytteenottajille voidaan suorittaa tarkastuksista ja näytteenotosta palkkiota ja kustannusten korvausta valtion talousarvion rajoissa. Asianomainen ministeriö päättää palkkioiden ja korvausten suorittamisesta ja niiden perusteista.

6 luku

Pakkokeinot

36 §

Kielto

Valvontaviranomainen voi kieltää rehuvalmisteen:

1) valmistuksen, jos se valvontatarkastuksessa havaitsee, etteivät valmistuksessa käytettävät valmistus- tai säilytystilat, valmistusmenetelmät tai laitteet taikka valmistajan laadunvalvontamenetelmät tai tuotteet täytä niille tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä tai määrättyjä vaatimuksia;

2) maahantuonnin tai maastaviennin, jos se valvontatarkastuksessa havaitsee, että rehuvalmiste ei täytä säädettyjä laatuvaatimuksia;

3) liikkeeseen laskemisen tai käytön, jos

rehuvalmiste tai sen pakkaaminen taikka siitä annettava tieto ei täytä niille tässä laissa säädettyjä tai sen nojalla määrättyjä vaatimuksia.

Kielto on annettava määräaikaisena, jos sen perusteena oleva puutteellisuus on mahdollista poistaa. Kielto on viipymättä peruutettava, jos sen perusteena oleva puutteellisuus on poistettu tai jos sillä ei enää kiellon määrittämisen kannalta ole merkitystä. Kieltoa on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei muutoksenhakuviranomainen kiellä päätöksen täytäntöönpanoa tai määrää sitä keskeytettäväksi.

Rehuvalmisteen, jonka liikkeeseen laskeminen tai maahantuonti on kielletty, voi valvontaviranomainen määrätä käsiteltäväksi saastunnan aiheuttajan tuhoamiseksi tai muutoin soveliaalla tavalla taikka määrätä käytettäväksi muihin tarkoituksiin. Toiminnanharjoittaja vastaa toimenpiteistä aiheutuneista kustannuksista.

Rehuvalmiste, jonka liikkeeseen laskeminen tai maahantuonti on kielletty ja jota koskevaa puutteellisuutta ei ole mahdollista poistaa, on toiminnanharjoittajan kustannuksella palautettava tai valvontaviranomaisen hyväksymällä tavalla hävitettävä.

37 §

Hyväksymisen peruuttaminen tai tarkistaminen

Valvontaviranomaisen tulee peruuttaa 17 §:ssä tarkoitettu hyväksyminen, jos toiminnanharjoittaja lopettaa hyväksymisen kohteena olevan toiminnan tai jos toiminnassa ilmenee hyväksymisen kannalta vakavia puutteita tai poikkeamia, joita ei kohtuulliseksi katsottavassa määräajassa saada korjatuiksi.

Valvontaviranomaisen tulee tarkistaa hyväksyminen, jos toiminnanharjoittaja jo hyväksytyn toiminnan lisäksi aikoo ryhtyä muuhun 17 §:ssä tarkoitettuun toimintaan tai jos aiotun toiminnan on tarkoitus korvata aiemmin hyväksytty toiminta tai osa siitä.

38 §

Rekisteröimisen peruuttaminen tai tarkistaminen

Valvontaviranomaisen tulee peruuttaa

18 §:ssä tarkoitettu rekisteröinti, jos toiminnanharjoittaja lopettaa rekisteröinnin kohteena olevan toiminnan tai jos toiminnassa ilmenee rekisteröinnin kannalta vakavia puutteita tai poikkeamia, joita ei kohtuulliseksi katsottavassa määräajassa saada korjatuiksi.

Valvontaviranomaisen tulee tarkistaa rekisteröinti, jos toiminnanharjoittaja jo rekisteröidyn toiminnan lisäksi aikoo ryhtyä muuhun 18 §:ssä tarkoitettuun toimintaan tai jos aiotun toiminnan on tarkoitus korvata aiemmin rekisteröity toiminta tai osa siitä.

39 §

Uhkasakko

Valvontaviranomainen voi asettaa 36 §:ssä tarkoitettua kiellon tehosteeksi uhkasakon.

Uhkasakkoon sovelletaan muutoin, mitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

7 luku

Erinäiset säännökset

40 §

Muutoksenhaku

Tässä laissa tarkoitettuun päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

41 §

Rangaistussäännös

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta

1) valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskee liikkeeseen, käyttää, maahantuo tai maastavie rehuvalmistetta vastoin 4—12 §:n säännöksiä tai niiden nojalla annettuja määräyksiä taikka 13 §:ssä tarkoitettua rajoitusta,

2) valmistaa liikkeeseen laskemista varten, laskee liikkeeseen, käyttää tai maahantuo rehuvalmistetta, joka ei täytä 20 §:ssä ja sen nojalla annetuissa määräyksissä rehuvalmistelle asetettuja vaatimuksia,

3) harjoittaa 21 §:ssä tarkoitettua harhaanjohtavaa markkinointia,

4) laiminlyö noudattaa 16 §:ssä säädettyä laadunvalvontavelvollisuutta tai sen nojalla

annettuja omavalvontaa koskevia säännöksiä tai määräyksiä taikka valmistaa tai säilyttää rehuvalmisteita vastoin sanotun säännöksen nojalla asetettuja valmistus- ja säilytystiloja, valmistusmenetelmiä tai laitteita koskevia vaatimuksia,

5) laiminlyö 14 tai 19 §:ssä säädetyn taikka 30 §:n 3 momentin tai 31 §:n 1 momentin nojalla määrätyn ilmoitusvelvollisuuden,

6) laiminlyö 15 §:ssä tarkoitettua tiedoston pitämisen tai tiedonantovelvollisuuden tai

7) laiminlyö 17 §:ssä säädetyn hyväksymisen tai 18 §:ssä säädetyn rekisteröimisen hakemisen,

on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *rehulakirikkomuksesta* sakkoon. Lisäksi rehuvalmiste pakkauksineen tai osa siitä taikka niiden arvo voidaan tuomita menetetyksi valtiolle, jollei se olosuhteet huomioon ottaen ole kohtuutonta.

Se, joka rikkoo tämän lain nojalla määrättyä uhkasakolla tehostettua kieltoa, voidaan jättää tuomitsematta rangaistukseen samasta teosta.

Kasvintuotannon tarkastuskeskus tekee 4 luvussa tarkoitettujen viranomaisten puolesta ilmoituksen 1 momentissa tarkoitettua rikkomuksen saattamiseksi syyteharkintaan. Ilmoitus voidaan jättää tekemättä sellaisesta rikkomuksesta, jota on kokonaisuutena pidettävä ilmeisen vähäisenä.

Rangaistus virkamiehen ja julkisyhteisön työntekijän salassapitovelvollisuuden rikkomisesta säädetään rikoslain (39/1889) 40 luvun 5 §:ssä.

42 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asianomaisen ministeriön päätöksellä.

43 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 1998.

Tällä lailla kumotaan 26 päivänä helmikuuta 1993 annettu rehulaki (234/1993) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kumotun lain nojalla annetut maa- ja metsätalousministeriön päätökset jäävät kuitenkin

edelleen voimaan, mikäli ne eivät ole risti- ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin
riidassa tämän lain kanssa. toimenpiteisiin.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 397

Laki**eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1192/1996) 1 §, 2 §:n 1 momentin 2 kohta ja 5 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on:

1) estää eläintautien leviäminen Euroopan yhteisön ulkopuolisista maista (*kolmannet maat*) Suomeen tuotavien tai kolmansista maista Suomen kautta edelleen kuljetettavien elävien eläinten sekä eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja muiden eläintauteja mahdollisesti levittävien esineiden (*tavarat*) välityksellä;

2) turvata kolmansista maista Suomeen tai Suomen kautta muualle Euroopan yhteisön

alueelle tuotavien eläimistä saatavien elintarvikkeiden hygieeninen laatu; ja

3) turvata kolmansista maista Suomeen tai Suomen kautta muualle Euroopan yhteisön alueelle tuotavien eläinperäisten rehujen hygieeninen laatu.

2 §

Soveltaisala

Tätä lakia sovelletaan:

2) 1 kohdassa mainitulle tuonnille ja kauttakuljetukselle eläintautien vastustamiseksi

HE 5/1998
 MmVM 4/1998
 EV 31/1998

Neuvoston direktiivit 70/524/ETY; EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1, 73/103/ETY; EYVL N:o L 124, 10.5.1973, s. 17, 75/296/ETY; EYVL N:o L 124, 15.5.1975, s. 29, 84/587/ETY; EYVL N:o L 319, 8.12.1984, s. 13, 96/51/EY; EYVL N:o L 235, 17.9.1996, s. 39, 87/153/ETY; EYVL N:o L 64, 7.3.1987, s. 19, 93/113/EY; EYVL N:o L 334, 31.12.1993, s. 17, 97/40/EY; EYVL N:o L 180, 9.7.1997, s. 21, 70/373/ETY; EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 2, 72/275/ETY; EYVL N:o L 171, 29.7.1972, s. 39, 74/63/ETY; EYVL N:o L 38, 11.2.1974, s. 31, 80/502/ETY; EYVL N:o L 124, 20.5.1980, s. 17, 86/354/ETY; EYVL N:o L 212, 2.8.1986, s. 27, 87/519/ETY; EYVL N:o L 304, 27.10.1987, s. 38, 91/132/ETY; EYVL N:o L 66, 13.3.1991, s. 16, 92/88/ETY; EYVL N:o L 321, 6.11.1992, s. 24, 96/25/EY; EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 35, 79/373/ETY; EYVL N:o L 86, 6.4.1979, s. 30, 90/44/ETY; EYVL N:o L 27, 31.1.1990, s. 35, 91/681/ETY; EYVL N:o L 376, 31.12.1991, s. 20, 95/69/EY; EYVL N:o L 332, 30.12.1995, s. 15, 96/24/EY; EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 33, 82/471/ETY; EYVL N:o L 213, 21.7.1982, s. 8, 83/228/ETY; EYVL N:o L 126, 13.5.1983, s. 23, 93/74/ETY; EYVL N:o L 237, 22.9.1993, s. 23, 95/53/EY; EYVL N:o L 265, 8.11.1995, s. 17, 95/69/EY; EYVL N:o L 332, 30.12.1995, s. 15, 90/167/ETY; EYVL N:o L 92, 7.4.1990, s. 42, 90/425/ETY; EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29, 90/667/ETY; EYVL N:o L 363, 27.12.1990, s. 51, 92/118/ETY; EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49.

sekä elintarvikehygieenisen laadun ja eläinperäisten rehujen hygieenisen laadun turvaamiseksi asetettaviin vaatimuksiin. Asianomainen ministeriö päättää tarkemmin tämän lain ja rehulain (396/1998) nojalla suoritettavan eläinperäisten rehujen valvonnan yhteensovittamisesta.

5 §

Tuontiehdot

Kolmansista maista Suomeen tuotavien tai Suomen kautta edelleen kuljetettavien eläinten ja tavaroiden on täytettävä asianomaisen ministeriön eläintautien leviämisen eh-

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

käisemiseksi sekä elintarvikehygieenisen laadun ja eläinperäisten rehujen hygieenisen laadun turvaamiseksi antamat tarkemmat määräykset ja niitä on seurattava ministeriön määräämät asiakirjat. Ministeriö voi määrätä tuonnin ja kuljetuksen luvanvaraiseksi, jollei Euroopan yhteisön oikeusjärjestys muuta edellytä. Ministeriö voi lisäksi antaa eläintautien vastustamiseksi tarvittavia määräyksiä eläimen ja tavarain sekä kuljetusvälineen tai muun tuontiin liittyvän esineen käsittelystä maahantuonnin jälkeen.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 1998.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 398

Laki**eläintautilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 18 päivänä tammikuuta 1980 annettuun eläintautilakiin (55/1980) uusi 1 a § seuraavasti:

1 a §
Sen lisäksi, mitä 1 §:ssä säädetään, tätä lakia sovelletaan myös eläinperäisten rehujen hygieeniselle laadulle asetettaviin vaatimuksiin ja niiden noudattamisen valvontaan rehuja valmistettaessa, Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla Suomeen tuotaessa ja Suomesta viettäessä sekä Suomesta Euroopan yhteisön ulkopuolisiin maihin viettäessä. Mitä tässä laissa säädetään eläintautien vastustamiseksi, ennalta ehkäisemiseksi ja leviämisen estämi-

seksi sekä tautitilanteen selvittämiseksi suoritettavista toimenpiteistä ja lain nojalla annettavista säännöksistä ja määräyksistä, koskee myös eläinperäisten rehujen hygieenisen laadun turvaamista. Asianomainen ministeriö päättää tarkemmin tämän lain ja rehulain (396/1998) nojalla suoritettavan eläinperäisten rehujen valvonnan yhteensovittamisesta.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 1998.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

HE 5/1998
MmVM 4/1998
EV 31/1998

Neuvoston direktiivit 70/524/ETY; EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1, 73/103/ETY; EYVL N:o L 124, 10.5.1973, s. 17, 75/296/ETY; EYVL N:o L 124, 15.5.1975, s. 29, 84/587/ETY; EYVL N:o L 319, 8.12.1984, s. 13, 96/51/EY; EYVL N:o L 235, 17.9.1996, s. 39, 87/153/ETY; EYVL N:o L 64, 7.3.1987, s. 19, 93/113/EY; EYVL N:o L 334, 31.12.1993, s. 17, 97/40/EY; EYVL N:o L 180, 9.7.1997, s. 21, 70/373/ETY; EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 2, 72/275/ETY; EYVL N:o L 171, 29.7.1972, s. 39, 74/63/ETY; EYVL N:o L 38, 11.2.1974, s. 31, 80/502/ETY; EYVL N:o L 124, 20.5.1980, s. 17, 86/354/ETY; EYVL N:o L 212, 2.8.1986, s. 27, 87/519/ETY; EYVL N:o L 304, 27.10.1987, s. 38, 91/132/ETY; EYVL N:o L 66, 13.3.1991, s. 16, 92/88/ETY; EYVL N:o L 321, 6.11.1992, s. 24, 96/25/EY; EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 35, 79/373/ETY; EYVL N:o L 86, 6.4.1979, s. 30, 90/44/ETY; EYVL N:o L 27, 31.1.1990, s. 35, 91/681/ETY; EYVL N:o L 376, 31.12.1991, s. 20, 95/69/EY; EYVL N:o L 332, 30.12.1995, s. 15, 96/24/EY; EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 33, 82/471/ETY; EYVL N:o L 213, 21.7.1982, s. 8, 83/228/ETY; EYVL N:o L 126, 13.5.1983, s. 23, 93/74/ETY; EYVL N:o L 237, 22.9.1993, s. 23, 95/53/EY; EYVL N:o L 265, 8.11.1995, s. 17, 95/69/EY; EYVL N:o L 332, 30.12.1995, s. 15, 90/167/ETY; EYVL N:o L 92, 7.4.1990, s. 42, 90/425/ETY; EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29, 90/667/ETY; EYVL N:o L 363, 27.12.1990, s. 51, 92/118/ETY; EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49.

N:o 399

L a k i

aravalain 14 §:n kumoamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravalain (1189/1993) 14 §.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 1998.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin lainan yhdistämissä päätöksiin sekä tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin pitkäaikaista vuokra-asumisen perusparannuslainaa koskeviin hakemuksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä ja määräyksiä.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 400

Asetus**ulkoasiainhallintoasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Ulkoasiainministerin esittelystä
muutetaan 10 päivänä helmikuuta 1995 annetun ulkoasiainhallintoasetuksen (166/1995) 3 §:n 3 momentti, 6 §:n 2 momentti, 15 §:n 1 momentti, 16 §:n 1 ja 4 momentti sekä 31 § ja *lisätään* asetukseen uusi 3 a § seuraavasti:

3 §

Ministeriön organisaatioon kuuluvista muista yksiköistä sekä osastojen jakautumisesta linjoihin ja yksikköihin määrätään ministeriön työjärjestyksessä.

3 a §

Osastoilla voi olla yhteisiä linjoja ja yksiköjä siten kuin ministeriön työjärjestyksessä määrätään.

Osastojen yhteinen linja ja yksikkö toimii kussakin asiassa sen osastopäällikön alaisuudessa, jonka johtaman osaston tehtäviin käsiteltävä asia pääasiallisesti kuuluu.

6 §

Tasavallan presidentti voi valtuuttaa suurlähetystön tai lähetystön päällikön toimimaan diplomaattisena edustajana asemanaan lisäksi myös toisessa valtiossa (sivuakkreditointi). Lisäksi kiertävän suurlähettilään tehtävässä toimiva virkamies voidaan valtuuttaa toimimaan diplomaattisena edustajana valtiossa, jossa Suomella ei ole diplomaattista edustustoa.

15 §

Tasavallan presidentti määrää tehtävään alivaltiosihteerin, osastopäällikön, ulkoasiain-

hallinnon tarkastajan, kiertävän suurlähettilään ja edustuston päällikön.

16 §

Osastopäällikön, ulkoasiainhallinnon tarkastajan, pohjoismaisen yhteistyön sihteeristön päällikön, EU-sihteeristön päällikön, linjanjohtajan, neuvottelevan virkamiehen ja kiertävän suurlähettilään tehtävään sekä suurlähetystön, pysyvän edustuston, erityisedustuston ja lähetetyn pääkonsulin viraston päälliköksi määrätään ulkoasiainneuvos.

Kehitysyhteistyöosaston osastopäälliköksi, linjanjohtajaksi ja neuvottelevaksi virkamieheksi, osastojen yhteisen linjan linjanjohtajaksi sekä päälliköksi edustustoon, jonka toiminnan painopiste on kehitysyhteistyöasioissa, voidaan määrätä myös virka-asemaltaan ulkoasiainneuvokseen rinnastettavissa oleva kehitysyhteistyövirkamies.

31 §

Ministeriön työjärjestyksessä määrätään toimintayksikköjen tehtävistä, ministeriön johtamisesta, virkamiesten tehtävistä ja sijaisista, asioiden valmistelusta ja asioiden antamisesta virkamiesten ratkaistavaksi sekä muusta sisäisestä hallinnosta.

Työjärjestyksen vahvistaa ulkoasiainministeri. Kun ministeriöön on määrätty useampia kuin yksi ministeri, työjärjestyksen vahvistaa kukin ministeri oman toimialansa osalta.

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä kesäkuuta 1998.

Tällä asetuksella kumotaan Suomen ulko-

maanedustustojen sijainnista 31 päivänä toukokuuta 1990 annetun asetuksen (486/1990) 1 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 978/1997.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 401

A s e t u s**opintotukiasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Opetusministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä *muutetaan* 8 päivänä huhtikuuta 1994 annetun opintotukiasetuksen (260/1994) 4 §, 9 §:n 3 momentti, 13 ja 22 § ja 28 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 13 ja 22 § asetuksessa 292/1997, seuraavasti:

4 §

Opintojen riittävä edistyminen

Opintojen edistymistä ei pidetä riittävänä, jos opiskelija laiminlyö opintojaan tai hänen edistymisensä opinnoissa on viivästynyt siten, että hänen päätoiminen opiskeluaikansa tulee olennaisesti ylittämään opintotukilain 7 §:ssä tarkoitetun ajan. Opetusministeriö voi antaa asiasta ohjeita.

9 §

Opintotukilautakunnan toiminta

Opintotukilautakunnalla on ohjesääntö, jonka korkeakoulu vahvistaa. Ohjesäännössä annetaan tarkemmat määräykset asioiden käsittelemisestä ja ratkaisemisesta.

13 §

Opintorahan korottaminen samaksi kuin korkeakoulussa

Opintorahan määrä on seuraavissa oppilaitoksissa tai opinnoissa sama kuin korkeakouluissa:

- 1) ulkomaiset ammatilliset oppilaitokset;
- 2) kotimaassa suoritettavaan ammatilliseen

koulutukseen liittyvä vähintään kaksi kuukautta kestävä vaihto-opiskelu ulkomailla; sekä

3) Ahvenanmaalla suoritettava ammatillinen koulutus, kun opintoihin ei liity opintososiaalisia etuja.

22 §

Tietojen saaminen opiskelija-asuntoloilta

Kansaneläkelaitoksella on oikeus sopia opintotukilain 41 §:n 2 momentin 7 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta opiskelija-asuntolan ylläpitäjän kanssa.

28 §

Neuvottelukunnan kokoonpano

Neuvottelukuntaan kuuluu 13 jäsentä, joille kullekin nimetään henkilökohtainen varajäsen. Valtioneuvosto määrää yhden jäsenistä puheenjohtajaksi ja yhden varapuheenjohtajaksi. Jäsenistä ja vastaavasti varajäsenistä kaksi edustaa opetusministeriötä, yksi valtiovarainministeriötä, yksi sosiaali- ja terveysministeriötä, yksi työministeriötä, yksi rahalaitoksia, kaksi kansaneläkelaitosta, kolme opiskelijoita sekä kaksi oppilaitoksia. Oppilaitoksia edustavista jäsenistä toisen

tulee edustaa korkeakouluja ja toisen muita oppilaitoksia. Opiskelijoita edustavista jäsenistä yksi edustaa yliopistoja, yksi ammatikorkeakouluja ja yksi muita oppilaitoksia.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1998.

Opintotukiasiain neuvottelukuntaan määrä-

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

tään 28 §:n 2 momentissa tarkoitettu uusi jäsen ja hänen henkilökohtainen varajäsenensä 1 päivästä toukokuuta 1997 asetetun neuvottelukunnan jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 402

A s e t u s**eläinsuojeluasetuksen 25 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan 7 päivänä kesäkuuta 1996 annetun eläinsuojeluasetuksen (396/1996) 25 § seuraavasti:

25 §

Tarhattavat eläimet

Lihan, munien tai niiden tuottamiseen tarkoitettujen siitoseläinten tuottamiseksi saadaan Suomessa luonnonvaraisina tavattavista nisäkäs- ja lintulajeista tarhata seuraaviin eläinlajeihin kuuluvia eläimiä:

1) valkohäntäpeura, kuusipeura, metsäpeura, metsäkauris, metsäjänis, rusakko, rämemajava, mufloni ja villisika; sekä

2) fasaani, heinäSORsa, peltopyy, metsä- ja merihanhi sekä kanadanhanhi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen eläinlajien lisäksi saadaan lihan, munien tai niiden tuottamiseen tarkoitettujen siitoseläinten tuottamiseksi tarhata japaninpeuroja, saksanhirviä, vesipuhveleita (*Bubalus bubalus*), amerikanbiisoneita (*Bison bison*), strutseja, emuja ja amerikannanduja (tavallinen rhea).

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 1998.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 403

Asetus**arava-asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Ympäristöministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

kumotaan joulukuun 30 päivänä 1993 annetun arava-asetuksen (1587/1993) 33 §:n 2 momentti, 35 §:n 3 momentti ja 38 §,

muutetaan 35 §:n 2 momentti ja 34 §:n 3 momentti sekä

lisätään 6 §:ään uusi 4 momentti, asetukseen uusi 9 a § ja 34 §:ään uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti siirtyy 4 momentiksi seuraavasti:

6 §

Lainoitusarvon suuruus

Pitkäaikaisen vuokra-asumisen perusparannuslainan kohteen lainoitusarvoon luetaan hyväksytyt perusparantamiskustannukset sekä kuntoarvion ja pitkän tähtäimen kunnossapitosuunnitelman laatimisesta aiheutuvat kohtuulliset kustannukset.

9 a §

Kuntoarvio ja pitkän tähtäimen kunnossapitosuunnitelma

Pitkäaikaista vuokra-asumisen perusparannuslainaa ei saa nostaa ennen kuin lainoitettavasta kohteesta on tehty kuntoarvio ja pitkän tähtäimen kunnossapitosuunnitelma.

34 §

Vuokra-aravalainan vuosimaksun alentaminen

Edellä mainitun asumismenojen tason

saavuttamiseksi Valtiokonttori voi lainansaajan hakemuksesta 1 momentissa säädetyin perustein alentaa pitkäaikaisen vuokra-asumisen perusparannuslainan vuosimaksua myöhemminkin laina-aikana viiden vuoden ajaksi kerrallaan enintään puoleen siitä, mikä se olisi 33 ja 35 §:n mukaan laskettuna. Viiden vuoden kuluttua alentamisesta vuosimaksu palautetaan sille tasolle, jolla se olisi ollut alennuskauden ensimmäisenä vuotena ilman alennusta. Lainoituskohteen muiden lainojen vuosimaksua ei voida alentaa, ellei tässä momentissa tarkoitettua alennusta ole tehty täysimääräisesti.

Lainansaajan hakemuksesta Valtiokonttori voi 1 momentissa säädetyin perustein alentaa muiden kuin 3 momentissa tarkoitettujen lainojen vuosimaksua myöhemminkin laina-aikana enintään niin paljon, että edellä mainittu asumismenojen taso saavutetaan, jos alentamiseen on erityisen painavat perusteet. Vuosimaksua voidaan tällöin alentaa enintään 75 prosentilla. Vuosimaksun alentaminen edellyttää, että talon omistaja on fuusioinut omistamiaan vuokrataloja yhdeksi yhtiöksi tai riittävästi suuremmiksi yksiköiksi ja tasannut talojen vuokrat taikka on ryhtynyt muihin toimenpiteisiin, joiden avulla vuokratasoa voidaan kohtuullistuttaa.

35 §

Vuokra-aravalainan vuosimaksun vuotuinen tarkistus

— — — — —
Vuosimaksua tarkistetaan prosenttimääräisesti. Vuokratalolainan, vuokratalon hankintalainan, vuokra-asuntolainan ja vuokra-asunnon hankintalainan vuosimaksun tarkistuksen suuruus vastaa toteutunutta kuluttajahintaindeksin muutosta lisättynä yhdellä prosenttiyksiköllä. Pitkäaikaisen vuokra-asumisen perusparannuslainan vuosimaksun tarkistuksen suuruus vastaa toteutunutta kuluttajahintaindeksin muutosta lisättynä 1,5 prosenttiyksiköllä. Kuluttajahintaindeksin muutoksena otetaan kuitenkin huomioon enintään 10 prosenttia. Valtioneuvosto voi asumiskustannusten kohtuullistuttamiseksi tai tasoittamiseksi eri ikäisissä vuokrataloissa

tai eri vuosina hankituissa vuokra-asunnoissa määrätä, että vuosimaksun tarkistus on edellä säädettyä pienempi tai suurempi.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 1998.

Tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin voidaan ryhtyä ennen sen voimaan tuloa.

Ennen tämän asetuksen voimaan tuloa myönnettyihin sekä tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä olevien hakemusten perusteella myönnettäviin pitkäaikaisiin vuokra-asumisen perusparannuslainoihin sovelletaan kuitenkin tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän asetuksen 34 §:n 4 momenttia sovelletaan kaikkiin tämän asetuksen voimaan tulon jälkeen myönnettäviin vuosimaksun alennuksiin.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 404

Valtioneuvoston päätös

vaikeista sairauksista ja niiden hoitoon käytettävistä kliinisistä ravintovalmisteista, joihin suoritetaan sairausvakuutuslain mukaista korvausta

Annettu Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 1998

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päättänyt 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 9 §:n 5 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1133/1997:

1 §
Sairausvakuutuslain 9 §:n 5 momentissa tarkoitettuja vaikeita sairauksia ja niiden hoitoon tarvittavia 5 a §:ssä tarkoitettuja kliinisiä ravintovalmisteita, joista korvataan 75 prosenttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittävältä osalta ostokerralta, ovat:

Sairaus

Pienten lasten lehmänmaito- ja/tai soijaproteiiniallergia

Ravintovalmiste

- 1) Almiron Pepti
- 2) Locasol
- 3) Neocate
- 4) Neocate Advance
- 5) Nutramigen
- 6) Nutri-Junior
- 7) Nutri-Soija
- 8) Peptidi-Tutteli
- 9) Pepti Junior
- 10) Pregestimil
- 11) Profylac
- 12) Prosobee
- 13) Semper Soija/Dietta Soija
- 14) äidinmaito

- Syynnäiset aineenvaihdun häiriöt 1) Duocal Range
2) Fantomalt
3) Impact
4) Low Protein Drink (PKU)
5) Nutrodrip Energi
6) Nutrodrip Intensiv
7) Nutrodrip Protein
8) Semper Energia
9) yksilölliset amino- ja rasvahappovalmis-
teet johdoksineen
- Päivittäistä letkuruokintaa vaativat tilat 1) Biosorbin MCT
2) Calogen
3) Carbospare
4) Duocal Range
5) Elemental 028
6) Enrich
7) Ensure
8) Fantomalt
9) Impact
10) Liquigen
11) Medasond D-Control
12) Medasond energy
13) Medasond extra/Medasond 750 MCT
14) Medasond Isofiber
15) Medasond standard
16) edasond Supportan
17) Nutrison concentrated
18) Nutrison energiarikas
19) Nutrison jauhe
20) Nutrison low energy
21) Nutrison Multi Fibre/Nutrison kuitu
22) Nutrison Na-rajoitettu
23) Nutrison pediatric
24) Nutrison pediatric energiarikas
25) Nutrison pepti
26) Nutrison pre
27) Nutrison proteiini-/mineraalirajoitettu
28) Nutrison soija
29) Nutrison standardi
30) Nutrodrip Energi
31) Nutrodrip Fiber
32) Nutrodrip Intensiv
33) Nutrodrip Junior
34) Nutrodrip Protein
35) Nutrodrip Standard
36) Osmolite
37) Pepti 2000
38) Peptison
39) Pre-Nutrison
40) Sandosource GI kontrolli
41) Semper
42) Semper Energia
43) Semper Extra

- 44) Semper Kuitu
- 45) Semper lasten letkuravintovalmiste
- 46) Semper Luonnon letkuravinto
- 47) Semper Standardi
- 48) Semper Vähärasvainen

2 §
 Sairausvakuutuslain 9 §:n 5 momentissa
 tarkoitettuja vaikeita sairauksia ja niiden hoi-
 toon tarvittavia 5 a §:ssä tarkoitettuja kliinisiä

ravintovalmisteita, joista korvataan 50 pro-
 senttia säädetyn kiinteän omavastuun ylittä-
 vältä osalta ostokerralta, ovat:

Sairaus

Ravintovalmiste

Ravintoaineiden, lähinnä rasvojen, vaikeat
 imeytymishäiriöt

- 1) Addera
- 2) Additene
- 3) Biosorbin MCT
- 4) Calogen
- 5) Carbospare
- 6) Duocal Range
- 7) Elemental 028
- 8) Enrich
- 9) Ensure
- 10) Fantomalt
- 11) Fortifresh
- 12) Fortimel
- 13) Impact
- 14) Liquigen
- 15) MCT-öljymoduli
- 16) Medadrink energy
- 17) Medadrink D-Control
- 18) Medadrink standard
- 19) Medadrink Supportan
- 20) Medasond D-Control
- 21) Medasond extra/Medasond 750 MCT
- 22) Medasond Isofiber
- 23) Medasond standard
- 24) Medasond Supportan
- 25) Nutridrink
- 26) Nutrison concentrated
- 27) Nutrison energiarikas
- 28) Nutrison jauhe
- 29) Nutrison Multi Fibre/Nutrison kuitu
- 30) Nutrison pepti
- 31) Nutrison standardi
- 32) Nutrodrip Energi
- 33) Nutrodrip Fiber
- 34) Nutrodrip Fiberdrink
- 35) Nutrodrip Intensiv
- 36) Nutrodrip Junior
- 37) Nutrodrip Protein
- 38) Nutrodrip Standard
- 39) Osmolite
- 40) Pepti 2000

	41) Pepti Junior
	42) Peptison
	43) Portagen
	44) Pregestimil
	45) Protifar
	46) ProvidExtra
	47) Sandosource GI kontroll
	48) Semper
	49) Semper Energia
	50) Semper Extra
	51) Semper Kuitu
	52) Semper MiniMax
	53) Semper Plus
	54) Semper Standardi
	55) Semper Teho/Dietta Teho
	56) Semper Vähärasvainen
	57) Sonana Ren-O-Prot
Lasten vaikeat aliravitsemustilat	1) Addera
	2) Additene
	3) Calogen
	4) Carbospare
	5) Duocal Range
	6) Fantomalt
	7) Fortifresh
	8) Fortimel
	9) Impact
	10) Liquigen
	11) Medadrink energy
	12) Medadrink standard
	13) Medadrink Supportan
	14) Medasond Supportan
	15) Neocate
	16) Neocate Advance
	17) Nutridrink
	18) Nutri-Junior
	19) Nutrison jauhe
	20) Nutrison pediatric energiarikas
	21) Nutrodrip Energi
	22) Nutrodrip Intensiv
	23) Nutrodrip Junior
	24) Nutrodrip Protein
	25) Premilon
	26) Protifar
	27) ProvidExtra
	28) Semper Energia
	29) Semper lasten letkuravintovalmiste
	30) Semper MiniMax
	31) Semper Plus
	32) Semper Teho/Dietta Teho
	33) Sonana Ren-O-Prot

3 §
 Saman reseptin perusteella korvataan tässä päätöksessä tarkoitetuista kliinisistä ravinto-

valmisteista ostokertaa kohti enintään kolmen kuukauden hoitoa vastaava määrä. Eri-tyisestä syystä voidaan tässä tarkoitettuja

kliinisiä ravintovalmisteita korvata ostokertaa kohti pitemmältäkin kuin edellä mainitulta ajalta.

4 §

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 1998 kuitenkin siten, että korvausta voidaan suorittaa myös 1 päivänä

toukokuuta 1998 tai sen jälkeen ostetusta Semper Soija-valmisteesta.

Tällä päätöksellä kumotaan vaikeista sairauksista ja niiden hoitoon käytettävistä kliinisistä ravintovalmisteista, joihin suoritetaan sairausvakuutuslain mukaista korvausta 29 päivänä tammikuuta 1998 annettu valtioneuvoston päätös (67/1998).

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Vanhempi hallitussihteeri Anja Kairisalo

N:o 405

**Sosiaali- ja terveysministeriön päätös
sairausvakuutuslain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettusta ostokerrasta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 9 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1133/1997:

1 §

Sairausvakuutuslain (364/1963) 9 §:n 2 momentissa ostokerralla tarkoitetaan vakuutetun samalla kertaa ostamia enintään kolmen kuukauden hoitoaikaa vastaavia lääkemääriä.

Erityisestä syystä, esimerkiksi pitkäaikaisen oleskelun vuoksi ulkomailla, lääkkeitä voidaan korvata ostokertaa kohti pitemmältäkin kuin 1 momentissa mainitulta ajalta.

Sairaus

Vaikeat psykoosit ja muut vaikeat mielenterveyden häiriöt

Dialyysihoitoa edellyttävä uremia

Hengityselinsairaudet, sydän- ja neurologiset sairaudet

2 §

Sairausvakuutuslain 9 §:n 1 momentin mukaista korvausta laskettaessa vakuutetun omavastuu peritään poikkeuksellisesti jäljempänä mainittujen lääkeaineiden ostoja korvattaessa kolmen kuukauden hoitoaikaa vastaavasta määrästä, vaikka se on hankittu sanotun kolmen kuukauden aikana useana osaostona.

Lääkeaine

Klotsapiini

Peritoneaalidialyysiliuokset

Lääkkeellinen happi

3 §
Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä
kesäkuuta 1998.

Tällä päätöksellä kumotaan sairausvakuu-

tuslain 9 §:n 2 momentissa tarkoitetusta os-
tokerrasta 8 päivänä maaliskuuta 1994 an-
nettu sosiaali- ja terveysministeriön päätös
(210/1994).

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Vanhempi hallitussihteeri Anja Kairisalo

N:o 406

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/80) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/93):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavat päätökset:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMp siemenperunan markkinoinnista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	105/1998	5.6.1998	15.6.1998
MMMp kylvösiementen yhteisen markkinajärjestelmän hallinnosta ja valvonnasta annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	106/1998	5.6.1998	15.6.1998

Edellä mainitut päätökset on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Timo Rämänen

N:o 407

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMp kasvituotteiden maahantuonnissa, maastaviennissä ja markkinoinnissa noudatettavista kasvinsuojelun vaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta *)	100/1998	5.6.1998	15.6.1998

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Tiina-Mari Martimo

*) Komission direktiivi 98/1/EY; EYVL N:o L 15, 21.1.1998, s. 25, 98/2/EY; EYVL N:o L 15, 21.1.1998, s. 34, komission päätös 98/83/EY; EYVL N:o L 15, 21.1.1998, s. 41

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 396—407, 4 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1998